

de la «divantor» anarquista i la política social

1. - Es molt natural que els anarquistes sempre protestin, perquè si somnien en una societat, tot ço que pugui fer la vella per sostenir-se els ha de desplaure.

2. - Si en realitat el Sindicat Obrer d'Oficis Varis no hi té cap culpa que els anarquistes els facin seguir els seus mètodes, també pot dir-se que la Federació Republicana Socialista de l'Empordà segueix els mètodes d'estira i arronsa dels botiguers, malgrat la seva voluntat.

3. - Si el sindicat diu que no fa política, no és que defugui la responsabilitat de donar modelitats per al bon governament dels pobles. Unicament rebutja aquesta paraula perquè amb el temps s'ha gastat.

Igualment com els senyors d'Empordà Federal que, després de sentir-se anomenar gloriosos federals empordanesos i de repetir en tots moments que són on eren fa vint anys, ara amb això de federals històrics no els sona bé i s'anomenen socialistes col·laboracionistes.

4. - Quan Empordà Federal es veu acorralat calla o explica històries, i així veiem que diu: *Empordà Federal fa més de quinze anys fou excomunicat i denunciat als tribunals per propaganda d'idees contràries al dogma catòlic i aprofita totes les ocasions per pagar les seves idees político-socials.*

Doncs bé, després de quinze anys de propaganda, etc... s'han obtingut els següents èxits:

•En vint-i-cinc anys a Figueres únicament hi ha hagut un sol bateig civil• això fou la resposta que els «dics» de La Veu de l'Em-

L'obra social dels republicans de tota la vida:

«Ajuntament de Figueres

Lliurament, febrer de 1932

A Alexandre Fàbrega, lloguer autos per a la concentració de la Guàrdia Civil de varis pobles a aquesta Ciutat, amb motiu de la vaga del dia 15 de febrer. . . . Ptes. 47'00.,

Obrer!, cal que recordis aquesta gesta.

pordà respongueren a un amic d'avant..! quan es planyia de no poder-se batejar.

Degut a l'intensíssima propaganda contrària al dogma catòlic, els col·legis confessionals de Figueres cada dia augmenten el nombre de deixebles.

I això d'idees político-socials és enorme els èxits aconseguits, com els precedents.

Amb uns quants anys que fa que els federals històrics podrien haver enllestit el llegat Clerc per a les escoles d'Arts i Oficis, encara està en suspens.

No cal dir, també, les facilitats que té l'obrer figuerenc d'instruir-se, ni tan sols per instint de combatre la penúria de l'analfabetisme.

5. - Ja que aquests federals històrics semblen que no caminen prou planers, els copiarem un fragment que, casualment, ens ha vingut a les nostres mans i potser els posi en clar, el seu federalisme, el seu anarquisme i el seu socialisme.

Frederic Urales, veterà anarquista, el 1 d'aquest mes, escriu:

La federació és clàssica a Espanya. No comença en el gran Pi i Margall. L'ànima magnífica que va escriure «Las Nacionalidades» no fa més que respondre a la tradició federalista i autonòmica de la Nació Espanyola. No volen els socialistes espanyols (llegeixi's, si es prefereix, anarquistes perquè a Espanya no hi ha més socialistes que els anarquistes), no volem els socialis-

tes espanyols canviar un govern per un altre. Estem convençuts que cent governs que hi poséssim, un després de l'altre, sempre més avançats, caurien tots per incapacitats i tirans. La solució està a treure tots els governs.

6. - Per acabar a aquests que parlen de la lluita de cada dia, el millorament social, bregant contra els obstacles de la vida, els direm que no s'escarrassin perquè el seu esforç serà estèril, o sinó vegin el que diu el seu col·laborador J. Serra Vila de Lleida, en les seves mateixes planes, el dia 2 d'Abril: *I la vida i el viure — a la curta o a la llarga — independentment de nosaltres, es riuen de dogmes i autoritats per a continuar l'ignot procés evolutiu del devenir humà.*

SALIN.

la mort d'un antileixista

Darrerament ha mort a París, on estava exiliat, l'ex-diputat socialista italià, cap dels emigrats polítics italians a la capital francesa, senyor Fillippo Turatti.

Lamentem que Itàlia hagi perdut una gran figura política internacional, un lluitador aferrissat contra totes les vicissituds de la dictadura de Mussolini, la qual, malauradament, ja compta amb tretze anys de vida.

Un bon taller de calçat a mida PALLAC GALAN, 2

massa generositat

El Banc d'Espanya ha cedit generosament la quantitat de 200 000 pessetes per a contribuir al major esplendor de les festes de commemoració del primer aniversari de la República.

Creiem, però, que hauria estat més ben aprofitada aquesta quantitat si s'hagués repartit equitativament a obrers en atur forçós.

el que catalunya paga a l'estat espanyol

Segons els informes de les ponències financeres encarregades d'estudiar les relacions econòmiques de Catalunya i Espanya, resulta que Catalunya ajuda a sostenir les càrregues de l'Estat en la següent proporció:

Contribució industrial.	26'15	per cent
» territorial.	11'32	»
Utilitats	22'12	»
Drets reals	18'93	»
Timbre	20'50	»
Il·luminació	30'28	»

S'ha de tenir en compte que la població de Catalunya és de l'11 % de la població de l'Estat Espanyol; doncs bé, la cosa més lògica fóra que Catalunya ajudés a l'Estat amb un 11 % i no amb la forma que ve fent-ho. Això és, precisament, el que s'ha d'aconseguir al Parlament si es vol que l'Estatut pugui aplicar-se sense cap dificultat. Del contrari, continuarem pagant, com uns ànecs, la quarta part del pressupost de l'Estat.